

Stanowisko
Zarządu Związku Miast Polskich
w sprawie
projektu założeń ustawy o rewitalizacji

Zarząd Związku Miast Polskich z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez MIiR projekt założeń ustawy o rewitalizacji. Jest on odpowiedzią na opracowany przez ZMP oraz ŚZGiP projekt ustawy, przekazany jesienią 2013 r. podczas Kongresu Miast Polskich w Krakowie Ministrowi Infrastruktury i Rozwoju.

Projekt w znacznym stopniu odpowiada oczekiwaniom środowisk samorządowych, sformułowanym od 20 lat, jednak w kilku kwestiach różni się od propozycji samorządowej w sposób, którego nie możemy zaakceptować:

1) nie do przyjęcia jest propozycja, by w gminie uchwalano jeden program rewitalizacji dla całej gminy, obejmujący do 30 % jej powierzchni;

Po roku 2004 wiele miast wyznaczyło już, w większości po szerokich konsultacjach społecznych, obszary, na których planuje się podejmowanie działań rewitalizacyjnych. Najczęściej obszary te znacznie różnią się od siebie i wymagają przygotowania odrębnych, dostosowanych do każdego z nich programów rewitalizacji, rozumianych – zgodnie z powszechnie podzielaną intencją – jako programy rozwoju o charakterze operacyjnym. Przedsięwzięcia podejmowane na obszarze przemysłowym będą zupełnie inne niż na osiedlu mieszkaniowym. Nie ma żadnego uzasadnienia, aby musiał to być jeden program dla całej gminy. Całkowicie niezrozumiałą jest przy tym zamiar wprowadzenia „limitu” powierzchni obejmowanej programami, jak również jego proponowana wielkość.

2) niewystarczający jest sposób realizacji naszego postulatu ujęcia rewitalizacji w katalogu celów publicznych, w rozumieniu art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami;

Proponowane w projekcie założeń dodanie w art. 6 ugn ustępu dot. społecznego budownictwa mieszkaniowego jest zdecydowanie niewystarczające. Rewitalizacja objęta programem na podstawie projektowanej ustawy powinna być w całości traktowana jako cel publiczny. Rzeczony wzrost zagrożenia wywłaszczeniami jest całkowicie wyimaginowany – obowiązujące w tym zakresie reguły prawne, a zwłaszcza bariery finansowe, stanowią wystarczająco silne ograniczenia dla władz lokalnych.

3) podtrzymujemy postulat wprowadzenia zaproponowanych przez nas instrumentów finansowania przedsięwzięć rewitalizacyjnych, powiązanych z systemem wsparcia podmiotów uczestniczących w procesie rewitalizacji (w tym rewitalizacyjna opłata adiacencka, powiązana z systemem ulg i zwolnień dla uczestników rewitalizacji);

4) doceniając znaczenie partycypacji społecznej (w tym zwłaszcza udziału interesariuszy programów rewitalizacji) dla powodzenia podejmowanych przedsięwzięć apelujemy o możliwie elastyczne zapisanie tej problematyki w ustawie – o doborze mechanizmów partycypacyjnych i sposobie ich realizacji powinny decydować organy gminy, która przyjmuje program rewitalizacji dla danego obszaru.

Popieramy propozycję resortu, przyjętą na podstawie propozycji kilku miast, możliwości tworzenia w określonych sytuacjach specjalnych stref rewitalizacji.

Projekt założeń, zasadniczo zgodny z postulowaną przez nas ideą przyszłej ustawy, wymaga w przytoczonych powyżej kwestiach dopracowania – deklarujemy udział naszych przedstawicieli w tych pracach.

Biała Podlaska, 12 grudnia 2014 r.

Za Zarząd
(-) Ryszard Grobelny
PREZES ZWIĄZKU